

சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலரவர்கள் இயற்றியது

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
இந்துசமய அலுவல்கள் அமைச்சு

சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்
இயற்றியது

வெளியீடு

இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
இந்துசமய அலுவல்கள் அமைச்சு

தலைப்பு : சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரம்
 பதிப்பு : 2018
 பக்கம் : vi+10
 அச்சுப்பதிப்பு : குரு பிறிண்டேர்ஸ்
 ஆடியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி
 வெளியீடு : இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள்
 திணைக்களம்
 விலை : ரூபா 30/-
 ISBN No. : 978-955-9233-92-3

அணிந்துரை

சங்க காலம் முதல் இக் காலம் வரை தோன்றிய தமிழ்ப் புலவர்களிற் சேக்கிழாருந் திருவள்ளுவருமே தெய்வப் புலவர்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றார்கள். இவர்களிற் சேக்கிழார் பெரியபுராணத் தந்த பெருமைக்குரியவர், திருவள்ளுவர் உலகப் பொது மறையான திருக்குறள் தந்த பெருமைக்குரியவர்.

சேக்கிழார். செயற்கரிய செய்த நாயன்மார்களது வரலாற்றைப் பெரியபுராணம் என்னுஞ் சைவச் செந்தமிழ்க் காவியமாகத் தந்த காரணத்தாற் பெருமைக்குரியவராக விளங்குகின்றார். இவரது வரலாற்றை உமாபதிசிவாசாரியார் “சேக்கிழார் புராணம்” எனும் பெயரிற் பாடியுள்ளார்.

செய்யுள் நடையில் இருந்த பெரியபுராணத்தை எல்லோரும் படித்துப் பயன் பெறும் வகையிற் “பெரியபுராண வசனம்” என்ற வகையிற் தந்த நாவலர் பெருமான், சேக்கிழார் வரலாற்றையும் வசன வடிவிற் தந்துள்ளார்.

சேக்கிழார், சோழ மன்னனுக்கு முதல் அமைச்சராக இருந்து மன்னனின் அரசாட்சிக்கு உறுதுணை புரிந்தார்கள். அதுமட்டுமன்றி மன்னன் சீவகசிந்தாமணி போன்ற சிற்றின்ப இலக்கியங்களைப் படித்துக் கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றியவர். செயற்கரிய செய்த நாயன்மார்களின் வரலாற்றைப் பெரியபுராணம் எனும் பேரின்ப நூலாகப் பாடிக் கொடுத்தனர்.

இதற்காக மன்னன் அவருக்குத் “தொண்டர் சீர்பரவுவார்” எனும் பட்டமளித்ததோடு பட்டத்து யானையில் அவரையும் நூலையும் ஏற்றித் தானும் இருந்து ஊர்வலம் நடத்திக் கௌரவித்தான்.

உமாபதிசிவாசாரியாரின் சேக்கிழார் புராணத்தை வசன நடையில் நாவலர் பெருமான் தந்துள்ளார். அவரது வசன நடை மிகத் தூய்மையான செந்தமிழ் நடையாகும். இலக்கணப் பிழைகள் எதுவுமின்றி எல்லோரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் எழுதப்பட்டதால் இதனைப் படிப்போருந் தமிழ் மொழித்திறனில் மேம்பாடு பெற இயலும்.

மாணவர் வாசித்து அல்லது கேட்டுக் கற்பதிலும் பார்க்கப் பார்த்துக் கற்றலே சிறந்த மனப் பதிவைத் தரும் என்ற கல்விக் கொள்கைக்கு ஏற்ப நாயனாரின் முக்கியமான வரலாற்றுச் சம்பவங்களை அழகிய படங்களாகப் பொருத்தமான இடங்களிற் தந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. மாணவர்களைக் கவர்ச்சியாக விரும்பிக் கற்கத் தூண்டும் நல்ல உத்தியாகும்.

இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், காலத்தின் தேவை அறிந்து மாணவர்களின் சமய அறிவுக்கு மட்டுமன்றி மொழித்திறன் விருத்திக்கும் ஏற்ற வண்ணம் இந்த நூலைத் தந்திருப்பது போற்றுதலுக்குரிய செயலாகும்.

இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க!

கலாபூஷணம் சைவப்புவர் சு.செல்லத்துரை,
ஓய்வுநிலை அதிபர் ,
இளவாலை.

வெளியீட்டுரை

“பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவி வலவ” என்று, அளவில்லாத பெருமையராகிய, அடியார்களின் புகழ் கூறுங் காப்பியமான திருத்தொண்டர்புராணமென்னும் பெரிய புராணத்தைப் பாடிய, சேக்கிழார் பெருமான் எனப் போற்றப் படுகின்ற அருண்மொழித்தேவரைத் திரிசிபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்தார். சைவத் தமிழர்களின் மொழி, பண்பாடு. நாகரிகம் ஆகிய வற்றைக் காப்பாற்றி நிலை நிறுத்தும் பெரு முயற்சியே இவர் எழுதி உவந்தளித்த காவியம்.

சேக்கிழார் தந்த சீர்மிகு புராணத்தைக் கருத்துச் செறிவும், பக்தியுணர்வும் ஒரு சிறிதுங் குறையாத வகையில், தெளிவான எளிய இனிய உரைநடையில் 1852ம் ஆண்டில் அச்சப் பதிப்பித்த, எம் பெருமகனார் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள், சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி திரு.தி.சதா சிவஐயர் அவர்களால், “இவரைப் போல முன்னும் இன்றும் ஒரு தமிழ் வித்துவானில்லை; தமிழ்ப்பாஷையையும் நல்லொழுக் கத்தையுஞ் சைவசமயத்தையும் பேணுவாரில்லை; தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டுத் தமிழ் நாட்டாருக்கு உபகாரஞ் செய்தா ரில்லை; வரும்படிக்காகப் பிறரை வணங்காதவர் இவரைப் போரொருவரில்லை” என்று போற்றப்பட்டார்.

அப்பெருமகனார் போற்றியருளிய சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரத்தை, கற்றோர் மட்டுமல்லாது சாதாரண மக்களும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கில் உருவாக்கிய அவர் தம் எண்ணக் காவியத்திலிருந்து, சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரத்தைத் தனி ஒரு நூலாக வெளியிடுவதில் இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் பெருமை கொள்கிறது. நாவலர் பெருமான் செய்த பதிப்பு முயற்சியை மீள் பதிப்புக் களாக வெளியிடுவது இறைகாரியம் என எண்ணி மனம் மகிழ்கின்றேன்.

அ. உமாமகேஸ்வரன்

பணிப்பாளர்.

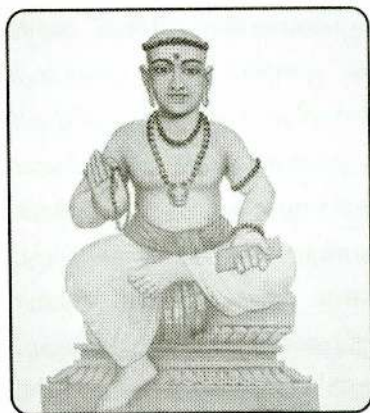
இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

யாழ்ப்பாணம், நல்லூர், ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர்
அவர்கள் இயற்றிய

திருத்தொண்டர் புராணமெனும் பெரியபுராணஞ்
செய்தருளிய

சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரம்

அறிமுகம்

தொண்டை மண்டலத்திலே, குன்றத்தாரிலே, வேளாள வருணத்திலே, சேக்கிழார் மரபிலே, பரமசிவனது திருவருளினாலே, தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள் உய்யும்படி. அருண்மொழித்தேவர், பாலறாவாயர் என்னுஞ் சற்புத்திரர் இருவர் சகோதரராய்த் திருவவதாரஞ் செய்தார்கள். அவர்களுள்ளே மூத்த

வராகிய அருண்மொழித் தேவர் தாம் உதிக்கப் பெற்ற சேக்கிழார் மரபை விளக்கினமையால், அவருக்குச் சேக்கிழாரென்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அவருடைய கல்வியறிவொழுக்கங்களை அநபாயச் சோழ மகாராஜாவானவர் அறிந்து, அவரைத் தமக்கு முதன் மந்திரியாராக்கி, அவருக்கு உத்தமசோழப் பல்லவரென்னும் பெயரைக் கொடுத்தார். அவர் சோழ நாட்டிலுள்ள திருநாகேசுரமென்னுஞ் சிவஸ்தலத்தினிடத்தே தமக்கு அன்பு மிகுதலால், தம்முடைய குன்றத்தாரிலே ஒரு திருக்கோயில் கட்டுவித்துப் பிரதிட்டை செய்து, அதற்குத் திருநாகேசுரமெனப் பெயரிட்டு, அதிலே நித்திய சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரம்

நைமித்தியங்களை வழுவாது நடத்துவித்துக் கொண்டு, அநபாயச் சோழ மகாராஜாவுடைய அரசரிமைச் செங்கோலை ஒழுங்கு பெறச் செலுத்தி வந்தார். (சேக்கிழார் நாயனாரின் காலம் 12ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி).

சேக்கிழார் மெய்யின்பம் எதுவென்று கூறல்

இப்படியொழுகு நாளிலே சைவ சமயிகளிற் சிலர் பாற்கடலுட் பிறந்த மீன்கள் அப் பாலை உண்ணாது வேறு பலவற்றை உண்டல் போல, மெய்ந்நூல்களாகிய தங்கள் சைவ நூல்களைக் கல்லாது பரசமயங்களுள் ஒன்றாகிய ஆருகதத்தை அநுட்டிக்குஞ் சமணர்களுடைய காப்பியமாகிய சீவகசிந்தா மணியை மெய்யெனக் கருதிக் கற்று, தங்கள் வாணாளை வீணா ளாகக் கழிப்பாராயினார்கள். அநபாயச் சோழ மகாராஜாவும் அந்தச் சீவகசிந்தாமணிக் கதையை மெய்யென்று கருதி மனமகிழ்ந்து, பாராட்டிக் கேட்பாராயினார். அது கண்ட அருண்மொழித்தேவர் இராஜாவை நோக்கி, “மகாராஜாவே! நீர் சைவ சமயியாயிருந்தும், இம்மை, மறுமை, வீடென்னும் மூன்றும் பயக்குஞ் சத்தியமாகிய சிவசரித்திரத்தைக் கேளாமல், நமது மெய்க் கடவுளாகிய சிவபெருமானை நிந்திக்கும் புறச்சமயிகளாகிய சமணர்களுடைய பொய்க்கதையாகிய இந்தச் சீவகசிந்தாமணியை மெய்யெனக் கருதிப் பாராட்டிக் கேட்டு, உமது வாணாளை வீணாளாகக் கழிப்பது தகுதியன்று. இது அதி பாதகமென்றே நிச்சயித்து அறிந்து கொள்ளும்” என்று கண்டிக்க, இராஜாவானவர் மனமகிழ்ந்து, “இது அவகதையாய்ப் பயன்றற்க் கதையாயின், இம்மை, மறுமை, வீடு மூன்றும் பயக்கத்தக்க சிவசரித்திரம் யாது? அதன் வரலாறு யாது? ஐயந்திரிபறச் சொல்லும்” என்று கேட்டார். அதற்கு அருண்மொழித்

தேவர் திருவாரூரிலே, சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணராகிய வன்மீகநாதர், தம்முடைய திருத்தொண்டர்களது அடிமைத் திறத்தை ஆன்மாக்கள் உய்யும்படி பாடும் பொருட்டு அநுஞ்ஞை செய்து, “தில் லைவாழந்தணர் தமடியார் க்கு மடியேன்” என்று அடி யெடுத்துக் கொடுக்க; பஞ்ச பாசத் தடை நீங்கிய சமய குரவருள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பதி னொரு திருப்பாட்டினாலே திருத்தொண்டர் தொகை என்று பெயர் தந்து, ஒரு திருப் பதிகம் பாடியருளினார். அந்தத் திருத் தொண்டர் தொகைக்குத் திருநாரையூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொல்லாப் பிள்ளையார்

பொருள் சொல்ல, பாலியதசையிலே வேதசிவாகமாதி சமஸ்த சாத்திரங்களையும் அவரிடத்திலே ஓதியுணர்ந்த ஆதிசைவராகிய நம்பியாண்டார் நம்பியானவர் அதனை வகுத்துக் கட்டளைக் கலித்துறையினால் ஒரு திருவந்தாதி செய்தருளினார். அதற்கு நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி என்பது பெயர். அத் திருவந்தாதியைத் திருமுறை கண்ட ராஜராஜ அபயகுலசேகர சோழ மகாராஜா, சிவாலய முனிவர் முதலிய பெரியோர்களெல்லாரும் எடுத்து இனிது பாராட்டினார்கள்” என்றார். அது கேட்டு இராஜா, “அத்திருவந்தாதியை ஓதிப்பொருள் சொல்லும்” என்று சொல்ல அருண்மொழித்தேவர் அதனை ஓதி, பொருளை விரித்து உரைத்தார். இராஜா அதைக் கேட்டு, திருத் தொண்டர்களுடைய அடிமைத் திறத்தையும் அவர்களுக்கு அருளிய பரமசிவனது திருவருட்டிறத்தையும் நினைந்து உருகி அருண் மொழித்தேவரை நோக்கி, இந்தச் சரித்திரத்தை யாவருக்குந் தெளிவாய் விளங்கும் பொருட்டு, இலக்கண விதிப்படி அமைந்த பெருங் காப்பியமாக விரித்துச் செய்து தாரும்” என்றார்.

சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணம் பாடுதல்

அருண்மொழித்தேவர் அவ்வரசரிடத்தில் எண்ணிறந்த திரவியங்களையும் விடையையும் பெற்று, சிதம்பரதலத்தை அடைந்து சிவானந்த வடிவாகிய சிவகங்கையிலே ஸ்நானம் பண்ணி, சந்தியாவந்தனமுஞ் சிவபூசையும் முடித்துக் கொண்டு, கனகசபைக்கு முன் சென்று, பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாயகரைத் தரிசித்து, அழலிடைப்பட்ட வெண்ணெய் போல மனங் கசிந்துருகி, இரண்டு கைகளுஞ் சிரசின் மேல் ஏறிக்குவிய, ஆனந்தவருவி சொரிய, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப, கரையற்ற இன்பக் கடலிலே, அமிழ்ந்தி நின்று “எம்பெருமானே! அடியேன் தேவரீருடைய திருத்தொண்டர் களது அடிமைத் திறத்தைப் பெருங் காப்பியமாக விரித்துப் பாடும் பொருட்டுத் தேவரீர் அடியெடுத்துத் தந்தருளல் வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்து வணங்கினார். உடனே சபாநாயகரது திருவருளி னாலே “உலகெலாம்” என்று ஓரசரீரி வாக்கு எழுந்தது. அதனைத் தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் மாகேசுரர்களுங் கேட்டு, மனமுருகி நமஸ்கரித்து, சபாநாயகருக்குச் சாத்தப்பட்ட திருமாலையையுந் திருநீற்றையுந் திருப்பரிவட்டத்தையும் அருண்மொழித்தேவருக்குச் சாத்திக் களி கொண்டார்கள். அருண்மொழித்தேவர் சைவத் திரு நெறித் தலைவர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திரு நாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னும் மூவரையும் நமஸ்கரித்து விபூதி, ருத்திராக்ஷங்களை விதிப்படி தரித்து, ஆயிரங் கால் மண்டபத்திற் சென்று, சபாநாயகரது திருவருளை நினைந்து இருந்து கொண்டு, அவர் எடுத்துத் தந்த திருவாக்கை முதலாகக் கொண்டு, புராணம் பாட ஆரம்பித்து, சில காலத்திலே புராணத்தைப் பாடிமுடித்து, அதற்குத் திருத்தொண்டர் புராணமெனப் பெயர் தந்து, மைக்காப்புச் சாத்திக் கவளிகையில் வைத்தருளினார்.

அருண்மொழித்தேவர் புராணம் பாடுதற்குச் சிதம்பரத்தை அடைந்த பின், எத்துணைக்கதைகள் நிறைவேறின? இன்னும் எத்துணைக்கதைகள் இருக்கின்றன? என்று அறியும் பொருட்டுக் காலந்தோறும் அத்தியந்த ஆசையுடன் தூதர்களை அனுப்பிக் கொண்டிருந்த அநபாயச் சோழ மகாராஜாவானவர், புராணம் முற்றுப் பெற்றமையைச் சில தூதர் சொல்ல அறிந்து, மன

மகிழ்ந்து அவர்களுக்குக் கனகமாரி பொழிந்து, சபாநாயகரையுஞ் சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தையும் வணங்க நினைந்து, சுபதினத்திலே சுபமுகூர்த்தத்திலே கச, ரத, துரக, பதாதிகள் சூழ யானை மேற்கொண்டு சென்று, சிதம்பரத்துக்குச் சமீபித்தார். தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் மடபதிகளும் அருண்மொழித்தேவரும் மற்றைப் பெரியோர்களும் அரசருடைய வரவை அறிந்து, அவரை எதிர்கொண்டு, ஆசீர்வாதம் பண்ணினார்கள், அரசர், அருண்மொழித்தேவருடைய சிவவேடப் பொலிவைக் கண்டு மனமகிழ்ந்து தம்மை அறியாது கைகள் சிரசின் மேல் ஏற, சபாநாயகர் அடிமை கொள்ளப்பெற்ற அவரது பெருமையை நினைந்து, அவருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பின்பு அவ்வருண்மொழித்தேவரோடுத் தில்லைவாழ்ந்தணர்களோடும் மடபதிகளோடுஞ் சென்று, கனகசபையிலே திருநிருத்தஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாயகரைத் தரிசித்து, ஆனந்தவருவி சொரிய, இரண்டு கைகளுஞ் சிரசின் மேல் ஏறிக்குவிய, மனங்கசிந்துருக, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப, உரை தடுமாற, அன்பினோடு

விம்மி விம்மித் தண்டாகாரமாக விழுந்து, எழுந்து, நின்று, ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். அப்பொழுது “சோழனே! நாம் “உலகெலாம்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்கச் சேக்கிழான் நம்முடைய தொண்டர்களது அடிமைத் திறத்தை விரித்துப் புராணம் பாடி முடித்தான். நீ அதைக் கேள்” என்று ஓரசரீரி வாக்குந் திருச் சிலம்பொலியுங் கனகசபையிலே சமஸ்தருங் கேட்க எழுந்தன.

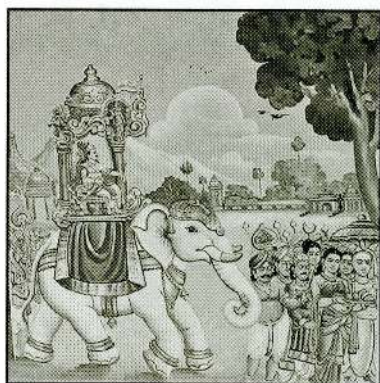
அநபாயச்சோழ மகாராஜாவானவர் அதைக் கேட்டு மன மகிழ்ந்து, திருத்தொண்டர் புராணத்தைக் கேட்க வரும் பொருட்டு, எங்குமுள்ள சிவனடியார்கள் சமஸ்தருக்கும் நிருபங்கள் அனுப்பினார். அரசரது ஏவலினால் ஏவலாளர்கள் ஆலயத்தையுந் திரு வீதிகளையும் மிக அலங்கரித்தார்கள். திருநெறித்தமிழாகிய தேவராத் திருவாசகங்களிலே வல்ல பெரியோர்களும், சிவாகம விற்பன்னர்களும், வேதவேதாங்க பண்டிதர்களும், சிவாசாரியர்களும், இலக்கணவிலக்கிய வித்துவான்களும், காவிய விற்பத்தி மான்களும், பிறருமாகிய எல்லாரும் நிருபங்கண்டு மனமகிழ்ந்து, விரைந்து புறப்பட்டு, சிதம்பர ஸ்தலத்தை அடைந்தார்கள்.

சேக்கிழார் பெரிய புராணத்திற்குப் பொருளுரைத்தல்

தில் லைவாழந் தணருள் ஒருவர், சித்திரை மாசத்திலே திருவாதிரை நகூஷத்திரத்திலே சபாநாயகர் சந்நிதானத்திலே மெழுகி, அறுகாற்பீடமிட்டு, அதன்மேற் பசும்பட்டு விரித்து அதன்மேல் வெள்ளைப்பட்டை மடித்து இட்டு, புஷ்பங்

களைத் தூவி, தூபங்கொடுத்து, ஆசனங் கற்பித்து, திருத்தொண்டர் புராணத் திருமுறையை அதன்மேல் வைத்து, அருச்சித்து, வணங்கித் துதித்தார். அதன்பின், சோழராஜா முதலாகிய அடியார்க ளெல்லாருஞ் சேக்கிழார் நாயனாரை வணங்கி “சுவாம்! இந்தத் திருத்தொண்டர் புராணத்தைத் தேவரீரே வாசித்துப் பொருள் அருளிச்செய்வீர்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய அவர் அப் புராணத்தின் பொருளை விளங்க விரித்து அருளிச் செய்ய எல்லாரும் இருந்து கேட்பராயினார்கள். சோழ மகராஜாவானவர் அன்று முதலாக நாடோறுஞ் சபாநாயகருக்கு மகா பூசை நடத்தி வந்தார். தில்லைவாழந்தணர்களுக்கும் மடபதிகளுக்கும் திருத் தொண்டர் புராணங்கேட்க வந்த எண்ணிறந்த அடியார்களுக்கும் போசன முதலியவைகளெல்லாம் அவ்வரசரது செலவினாற்றானே நடந்தன. எல்லாரும் அத்தியந்த ஆசையோடு கேட்க அருண் மொழித்தேவர் தினந்தோறும் புராணம் வாசித்துப் பொருள் சொல்லி, மற்ற வருஷத்திலே சித்திரை மாசத்திலே திருவாதிரை நகூத்திரத்திலே முடித்தருளினார்.

புராணம் முற்றுப் பெற்ற வுடனே தில்லை வாழந்தணர் திருத் தொண்டர் புராணத் திருமுறையை விதிப்படி அருச்சனை செய்து வணங்கினார். அநபாயச் சோழ மகாராஜா அந்தத் திருமுறையைப் பசும்பட்டினாலே சுற்றி, பொற் கலத்திலே வைத்து, அதனை எடுத்து யானையின் சிரசில் இருத்தி, சேக்கிழார் நாயனாரை அவ்யானை

மேல் ஏற்றி, தாமுங்கூட ஏறி, இரண்டு கைகளினாலும் வெண்சாமரம் வீசுவாராகி, சபாநாயகருடைய திருவருளை நினைந்து “இதுவன்றோ நான் செய்த தவப்பயன்” என்றார். சேக்கிழார் நாயனார், மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, பிராமணர்கள் வேதகோஷஞ் செய்யச் சிவனடியார்கள் “ஹர ஹர” என்று சொல்லும் பேரொலி தழைக்க, தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் வீதிகடோறுந் தூய்மை செய்து, வாழைகள் நாட்டித் தோரணங்கள் நிரைத்துப் பூ மாலைகள் தூக்கிப் பூரண கும்பங்கள் வைத்துப் பொரி தூவித் திருவிளக்கேற்றி, வேதங்களை ஒதி எதிர்கொண்டு அறுகு எடுக்க, அடியார்கள் தம்முடைய சிவவேடப் பொலிவையும், புத்தகக் கவளிகையையுந் திருவுளம் அழியுந்தோறுங் “ஹர ஹர ஹர” என்று சொல்லுதலையுந் தமிழ் நாடு முழுவதும் உய்யும் படி அருளிய பெருங்கருணையையுங் கண்டு கண்ணீர் சொரிய மனம் நெக்கு நெக்குருக வணங்கித் துதித்து ஆனந்தக் கூத்தாட, திருவீதி வலஞ்செய்து, திருமுன்றிலை அடைந்து, அரசரோடு யானையினின்றும் இறங்கி, கனசபையிலே சென்று, திருமுறையைத் திருமுன்னே வைத்தார். சோழராஜா அவ்வருண்மொழித்தேவருக்குத் “தொண்டர் சீர்பரவுவார்” என்னுந் திருநாமங் கொடுத்து, ஞான முடி சூட்டி அவரை மண்டபத்திலே இருத்தி, அவருடைய திருவடி களிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

பின்பு முற்காலத்திலே இராஜராஜ அபயகுலசேகர சோழ மகாராஜா கேட்டுக் கொண்டபடி நம்பியாண்டார் நம்பியால் வகுக்கப்பட்டன வாகிய பதினொரு திரு

முறைகளுடனே, அந்தத் திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம் ஒன்று கூட்டி, அதனைப் பன்னிரண்டாந் திருமுறையென வகுத்து, அதனைச் செப்பேடு செய்து, சந்நிதியில் ஏற்றுவித்தார்.

பாலறாவாயர்

அதன்பின் “இந்நாயனாருடைய தம்பியராகிய பாலறாவாயர் இப்பொழுது எங்கே உள்?” என்று வினாவ; சமீபத்தில் நின்றவர்கள் சிலர் வணங்கிக் கொண்டு நின்று, “அவர்குன்றத்தாரிலே ஒரு திருக்குளம் அமைத்தபின், திருநாகேசுரருக்குத் திருப்பணி செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தில் இருக்கின்றனர்” என்றார்கள். அதுகேட்ட அரசர் அவரை அழைப்பித்து, அவருக்குத் தொண்டைமான் என்னும் பெயர் கொடுத்து, அவரைத் தமக்கு முதன் மந்திரியாராக்கினார். அருண்மொழித்தேவர் சிதம்பரத்திற்றானே சில காலம் எழுந்தருளியிருந்து, பின் அகண்ட பரிபூரணச் சச்சிதானந்த சொரூபியாகிய சபாநாயகருடைய குஞ்சிதபாத நிழலை அடைந்தார்.

சேக்கிழார் புராணம்

சைவ சித்தாந்த சாத்திரோபதேசஞ் செய்தருளிய சந்தானாசாரியர்களுள்ளே தலைவராவார் சிவபெருமானது அருள்பெற்ற திருநந்திதேவர்; அவர் மாணாக்கர் சனற்குமார மகாமுனிவர்; அவர் மாணாக்கர் சத்தியஞானதரிசனிகள்; அவர் மாணாக்கர் பரஞ்சோதி முனிவர்; அவர் கிருபாவசத்தினாலே திருக்கைலாசகிரியினின்று நீங்கித் தமிழ் நாட்டிற்கு எழுந்தருளிய போது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெற்ற மாணாக்கர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில்

எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய மெய்கண்டதேவர் என்னுங் காரணப் பெயரையுடைய சுவேதனப்பெருமாள்; அவர் மாணாக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள்ளே தலைவர், திருத்துறையூரில் எழுந்த ருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதர் என்னுங் காரணப் பெயருடைய அருணந்திசிவாசாரியார்; அவர் மாணாக்கர் திருப் பெண்ணாகடத்திலே திருவவதாரஞ் செய்து சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்களாஞ்சேரியில் எழுந்தருளியிருந்த மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர்; அவர் மாணாக்கர் தில்லைவாழந்தணரில் ஒருவராய். அந்தத் திருப்பதியைச் சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்த உமாபதிசிவாசாரியார்; அவர் திருத்தொண்டர் புராணத்தைச் சுருக்கித் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் எனப் பெயர் தந்து எழுபத்தைந்து திருவிருத்தத்தால் அருளிச்செய்து சேக்கிழார் புராணமும் பாடியருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு - சேக்கிழார் நாயனாருக்கு, அவர் பெரியபுராணஞ் செய்தருளிய தலமும் அவர் முத்தி பெற்ற தலமுமாகிய சிதம்பரத்திலே, ஒரு திருக்கோயில் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் விரும்பியபடி ஞானப் பிரகாசத் திருக்குளத்தின் வடகரையிற் கட்டுவிக்கப்பட்டு நித்திய பூசை முதலியவை நடந்தேறி வருகின்றன.

சேக்கிழார் திருவடி வாழ்க.

ISBN: 978-955-9233-92-3

9 789559 233923

Guru Printers - Thirunelvely, Jaffna.